

Breakout room 'tonen' met Maaïke Van Langen

Maaïke stelt zich voor als voormalige artistiek directeur en oprichter van Circusstad Festival in Rotterdam. Vanuit die functie was zij en haar team in 2021, door de coronacrisis, verplicht om het festival volledig online te laten doorgaan. Ze vertelt hoe ze dat deden, wat aanraders zijn en wat de valkuilen bleken te zijn.

Maaïke aan het woord:

Voor mij is het altijd al heel belangrijk geweest om circus **naar** de mensen te brengen: er moest altijd een deel gratis toegankelijk zijn, in alle wijken van de stad, van basisschool tot rusthuis. **Nabijheid** is erg belangrijk, zelfs in een grote schouwburg moet de toeschouwer voelen wat er gebeurt. Dat wilden we in de online versie van ons festival niet anders. Toen de coronamaatregelen ons festival steeds verder overschaduwden en toen we wisten dat een normale editie er niet zou inzitten, lanceerden we een open call. Een live-streaming wilden we niet, die haalt het sowieso niet bij een live-ervaring. Dus riepen we artiesten op om zelf op zoek te gaan naar andere manieren om circus te tonen.

Van de 14 ingediende projecten, werden er 9 geselecteerd. Enkele opvallende voorbeelden.

- De circusspeurtocht van Rob. In de filmpjes van een korte voorstelling worden raadsels verwerkt. Als de kijker het raadsel oplost, ontgrendelt die het volgende filmpje. Als je alle filmpjes gezien had (en dus ook alle raadsels oploste), maak je kans op een kaartje van een voorstelling van Tall Tales Company. Circus komt dichterbij omdat het publiek zelf actief meedoet.
<https://www.circusspeurtocht.nl/>
- Binaural Circus van Natalie Miles. Als toeschouwer draag je een hoofdtelefoon. Het geluid werd zo opgenomen dat je als toeschouwer wel in het cyr wheel lijkt te staan. Zelfs live kan je zo'n voorstelling niet creëren voor je publiek. Probeer dus iets te maken wat in 't echt niet kan en zo een meerwaarde te creëren.
<https://vimeo.com/540599075> (Vraag het wachtwoord aan via Circusstad)
- 'Journey to Rotterdam' van Sirio. Het personage circust op verschillende plaatsen in Rotterdam. Als kijker mag je kiezen waar het personage heen gaat. In totaal werden er 32 verhalen gemaakt. Elke kijker creëert zo zijn eigen voorstelling.
<http://www.journeytorotterdam.com/>

Als alternatief voor de openingsavond van het festival maakte Yoka Van Zuijlen een film van 12 minuten over circus in Rotterdam. Ze liet de stad en circus samenvloeien, een film die ook erg toegankelijk was voor mensen die nooit eerder naar het festival kwamen. In de film gebruikte ze een aantal technieken die je als live publiek niet kan ervaren. Zo filmde ze artiesten aan het werk van bovenaf. Niet alleen vernieuwend voor het publiek, ook voor de artiest zelf. Het filmpje kan je hier bekijken: <https://vimeo.com/543574328> (Vraag het wachtwoord aan via Circusstad)

Voorbeelden van good practices kreeg je al te over, maar er zijn ook een aantal valkuilen aan digitaal tonen:

- De kosten. Zo'n opnames maken is duur.
- De tijdsinvestering en de vermoeidheid. De film wordt vanuit verschillende perspectieven gefilmd, waardoor een act tot tien keer na elkaar moet gespeeld worden. Voor bijvoorbeeld

acrobaten zijn die laatste opnames dikwijls te zwaar. Maar ook voor de cameraman/-vrouw is het dikwijls aanpassen aan de korte acts.

- Je leert je publiek niet kennen. Je kan hen niet zien. Er is geen interactie, je weet niet wie ze zijn en je weet niet of dat de juiste manier van delen is.

Tot slot.

Zorg ervoor dat de creatie zowel recht doet aan de film als aan circus.